

Sürgün

Kimine sürgün düřtü kimine zindan
Gelip geçer sabırla feryad-u fiğan

Farkı yoktur Rotterdam'daki sürgünün
Zindanlardaki gardiyan ve süngünün

Ziyaretçisi var elbette zindanın
Soranı yok menfadaki garibanın

Bir telefon, bir zil sesi bekler durur
Heyhat ne zil çalar ne de arayan olur

Günler geçer geceler uzar kısalır
Ne bir mektup gelir ne bir haber alır

12 Mart 2001 Rotterdam

Sürgün - 1

Kimine sürgün düřtü kimine zindan
Gelip geçer sabırla feryad-u figan

Farkı yoktur Rotterdam'daki sürgünün
Zindanlardaki gardiyan ve süngünün

Ziyaretçisi var elbette zindanın
Soranı yok menfâdaki garibanın

Bir telefon bir zil sesi bekler de durur
Heyhat ne zil çalar ne de arayan olur

Günler geçer geceler uzar kısalır
Ne bir mektup gelir ne bir haber alır

Bir yıl tükendi gitti

Derinden gelen acı yüklü bir ses duyarım
Izdırabı kuşanıp gurbete doğru gitti

Yalnızlık yüreğime aniden indi sandım
Gönül, hasretinizle dolup dolup da gitti

Sahillerde özlemle beklenen tüm gemiler
Sallanan yalancı birer mendil oldu gitti

Hasretim, özlem, firak, gurbet ve yalnızlığım
Gönlümün derununa tümünden gömülüp gitti

Yalnızlık bağra basılan taş gibidir sanki
Teselliyi unutan eski dostlar da gitti

Yıllardır Salıları hasretle bekler iken
Gecelerin tümü hepten Salı oldu gitti

Akşamların yalnızlık yüklü karanlıkları
Evlad hasretini yüreğime gömdü gitti

Bitmeyen acı yüklü elemli yalnızlığım
Hüzne döndü akıp akıp yağmur oldu gitti

Gönül sabır taşı gibi intizar ederken
Heyhat arayanlar da artık azaldı gitti

Sevilenler gözden ırak oldukça hep derler
Yoksa gönüllerden de mi uzaklaşıp gitti

Aşındırdı sahili akıp gelen dalgalar
Gurbetin kıyısında hüznü bırakıp gitti

Kandan ve etten oluşmuş o nazlı yürek
Özleminizle gönüle dönüşüp de gitti

Uzaklarda zamanı yutan acılı günler
Saçı sakalı artık tümünden ağartıp gitti

Kederi yüklenip yağmura dönüşen hüzün

Boğazımda hepten düğüm düğüm olup gitti

Hayaliniz bana teselli veriyor derken
Göz yaşım tüylerimi kökten ıslatıp gitti

Evlâd-u iyâl özlemi yetip artıyorken
Özlemimin çoğunu Reviş'im alıp gitti

Ağla ağla da gönül ıslansın hep o tüyler
Oniki Ekimde tam bir yıl tükendi gitti

12 Ekim 2001- Rotterdam

Özlem-2

Ya Rabb bu elim firakın sonu gelmedi mi?
Yârânların hasreti zirveye ermedi mi?

Zulüm rüzgarı eserken ülke semasında
Elem dolu yârem kanar gurbet diyarında

Şiir yazmak teselli vermiyor artık bana
Sevdiklerim uzakta özledim seni ana

Yirmi aydır ben ıssız viranede yaşarım
Gönül hasretinizle buruk buruk taşarım

Üç katlı virane hep boş, ıssız ve anlamsız
Kalbim özleminizle yanar ıssız mı ıssız

Bazan dostlar ve gençler teselli için uğrar
Doldurulmaz yeriniz gönül hep sizi arar

Neyleyim sabrım azdır, amma firak hayli zor
Yârândan ayrılanın gel de ahvâlini sor

Herkes özler de lâkin ben sizi çok özledim

Hamza'yı Reviş'i hasretle hayal eyledim

Saçlarını okşarken bilge Hamidullah'ın
Esra ile Serra'ya hasret kaldım Allah'ım

19 Mayıs 2002 Rotterdam